

Izhaja
vsak četrtek; ako je ta
dan praznik, dan poprej.
Dopisi naj se izvolijo fran-
kovati.
Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje
po 20 vinarjev od garmond-
vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:
za celo leto 4 krone (2 gld.)
Denar naj se pošilja pod
napisom:
Upravištvo „Mira“
v Celovcu,
Vetrinjsko obmestje št. 26.
Naročnina naj se plačuje
naprej.

Leto XXI.

V Celovcu, 6. novembra 1902.

Štev. 45.

Slovenski kmetje! Volilci!

Prihodnji pondeljek dné 10. novembra t. l. imate voliti v kmetski skupini poslance za deželni zbor. Pač vsakdo izmed vas je prepričan, kako važne so te volitve!

Mnogo je odvisno od deželnega zbora zlasti za **kmetski stan**, in vaša dolžnost je, da vsak po svojih močeh pripomorete do tega, da bodo izvoljeni za poslance **pravi možje**, do katerih morete imeti zaupanje, od katerih smete za trdno pričakovati, da bodo vestno in uspešno zastopali vaše koristi.

Sveta dolžnost, verska in národna, — korist kmetskega stanu, — napredek našega milega slovenskega národa na Koroškem, zahteva od vas, da se polnoštevilno udeležite volitev, da soglasno volite od slovenske stranke vam priporočene možje!

Ne ustrašite se nobenega sovražnika! Volitve so **tajne** in torej vsakdo brez strahu more oddati svoj glas!

Volitve so pa tudi **direktne**. Važen je za to vsak glas, vsak se šteje, vsak more odločiti zmago! Zato pa je neobhodno potrebno, da gredó vsi naši možje **prav do zadnjega** na volišče!

Naši kandidati.

Na zaupnem shodu dné 16. oktobra t. l. so se za slovenske okraje v kmetskih občinah (tretja kurija), ki volijo dné 10. novembra, določili sledeči slovenski kandidati:

1. Okraj **Pliberk-Zelezna Kapla**, ki obsega občine: Kotlje, Tolsti vrh, Libeliče, Švabek, Libuče, Blato, Možica, Črna, Prevalje, Št. Danijel, Bistrica, Jezersko, Bela:

g. France Grafenauer,

bivši deželni poslanec, posestnik in orglarski mojster na Brdu.

2. Okraj **Velikovec-Dobrlavas**, ki obsega občine: Globasnica, Dobrlavas, Žitaravas, Rekarjvas, Galicija, Škoeijan, Velikovec, Tinje, Važenberg, Vovbre, Djekše, Grebinj, Št. Peter, Ruda, Pustrica:

g. Valentin Podgore,

vikarij v „Marijanišču“ v Celovcu.

3. Okraj **Celovec-Borovlje**, ki obsega občine: Anabihl, Vesca, Žrelec, Grabštanj, Trdnjava, Hodiše, Kotmaravas, Kriva Vrba, Čanjče, Bilčoves, Gospa sveta, Šmartin na Dholici, Šmartin pri Celovcu, Pokrče, Medgorje, Blatograd, Otmanje, Št. Peter na Bichlu, Št. Peter pod Celovcem, Dole, Poreče, Radiše, Št. Rupert, Škofiče, Št. Tomaž, Žihpolje, Vetrinj, Spodnja Vesca, Bistrica, Borovlje, Medborovnica, Podljubelj, Svetnavas, Slovenji Plajberg, Sele:

g. Janez Ure,

župan in posestnik v Šmartnu pri Celovcu, in od nemško-katoliške strani:

g. Janez Freithofnig,

župan v Malem Št. Vidu.

4. Okraj **Rožek-Beljak-Paternijon**, ki obsega slovenske občine: Logavas, Št. Jakob, Gozdanje, Rožek, Vrba; Bekštanj, Marija na Zili, Šmartn pri Beljaku, Beljak okolica, Vernberg:

g. France Eller,

nadučitelj pri Dev. Mariji na Zili, in od nemško-katoliške strani:

g. Matej Spitaler, p. d. Spitaler,

posestnik v Pogorijah pri Bistrici ob Dravi.

5. Okraj **Trbiž-Podklošter**, ki obsega občine: Lipalja Vas, Naborjet, Pontabelj, Žabnice, Trbiž, Ukve, Podklošter, Smerče, Straja vas:

g. Janez Ehrlich,

posestnik in poštar v Žabnicah.

V okraju Šmohor-Kotiče, kamor spadajo tudi slovenske občine: Št. Štefan, Goriče, Blače in Brdo, je nemško-katoliški kandidat dosedanji deželni poslanec, **g. Janez Huber.**

Slovenci! Rojaki! To so možje, katerim izkažite svoje zaupanje s tem, da se polnoštevilno udeležite volitev in glasujete zanje. Vsak glas se šteje in zato nobeden naših mož ne sme ostati doma! Če stori vsakdo svojo dolžnost, mora biti zmaga naša!

Pazite na glasovnice in poverilnice (legitimacije), da jih ne zamenjate ali zabite doma!

Pazite na poverilnice (legitimacije)!

Poverilnice (legitimacije) in glasovnice za kmečko skupino so **sivo-modre**. Teh listin ne smete pozabiti doma! V glasovnico **natančno** zapišite ime svojega, t. j. slovenskega kandidata! Kdor je po napaki, ali zapeljan, zapisal ime kakega nasprotnega, liberalnega kandidata, ta zahtevaj od komisije **nov** listek in zapiši ime našega kandidata!

Poverilnice po volitvi ne smete dati proč, ker jo potrebujete za slučaj ožje volitve! Nasprotnikom glasovnic ni treba kazati!

Volilcem podjunske doline!

Dné 10. novembra, torej na dan volitve v kmečkih občinah, je sejem v Pliberku. Naše volilce **opozarjamo** in nujno **prosimo**, da radi sejma ne pozabijo na važno dolžnost, da se **polnoštevilno** udeležijo volitev. V nekaterih občinah prične se volitev z ozirom na sejem prej. Národna dolžnost kliče naše možje, da se ne dajo od nobene ovire odvrniti od volitve. Bojuje se krščanstvo zoper nevero, slovenstvo zoper ljutega nasprotnika!

Pozor volilci! V občinah, katere niso v naših rokah, pazite, da so volilni listki brez vsakega znamenja razun pečata okrajnega glavarstva, kajti mogoče je, da je zapisana na njem na težko vidljiv način številka dotičnega volilca iz

PODLISTEK.

Tine in Barigeljc.

Od Barigeljca smo dobili sledeča brzojavna poročila:

Pliberk, 5. novembra.

Včeraj s Franco srečno sem dospel in si okoličico plibersko ogledal. „Naš vrli kandidat **France Grafenauer** bode od pondeljka naprej, dokler bo živel, naš poslanec!“ Tako odmeva v celej okolici. Vsi možje pa tudi vse France navdušene za Grafenauerja. Liberalci se držijo kisle. Jih po trebuhu ščiplje, bojijo se griže. Za grižo sledi nekaj neprijetnega. To bodo doživeli nemčurji v pondeljek.

Velikovec, 5. novembra.

Danes popoldne dospel s posebnim vlakom v Sinčovas. Na kolodvoru čakali nemčurji in liberalci ter me ponižno pozdravili. Opravičevali so se ter slovesno izjavili, da nimajo prav nič proti kandidatu gosp. **Valentinu Podgore-u**. „Saj Vas nihče vprašal ne bo, ali imate liberalci in nemčurji zoper g. Podgorca kaj,“ odrezala se je Franca. Slovenski volilci vsi navdušeni za našega kandidata in bodo v pondeljek zapisali v ogromni večini na volilni list:

Valentin Podgore,

vikarij v „Marijanišču“ v Celovcu.

Podklošter, 6. novembra.

Kandidat za okraj Trbiž-Podklošter, gospod **Janez Ehrlich**, posestnik in poštar v Žabnicah, bode voljen v pondeljek poslancem od neodvisnih kmečkih volilcev. Trbiški in še nekateri drugi gospodje učitelji bi radi imeli za poslanca advokata dr. Abujo. Kmeta nočejo za poslanca, ker kmetje nočejo slišati, da bi se zopet zvišale gospodom učiteljem plače. Trbiški in podkloštarski gospodje učitelji so že prepričani, da je gospod Matija izvoljen in da jim bo že prihodnji mesec za „njih trud pri volitvah“ zvišal plačo za osem sto kron na leto. Volilci iz okrajev Trbiž-Podklošter:

Zdaj veste, zakaj se tako vozijo gg. učitelji noč in dan okrog Vas! Učitelji so g. dr. Abujo naprosili, da bi jih zastopal v deželnem zboru, mi pa kmetje volimo svojega zastopnika

Janez Ehrlich-a!

Kmetje skrbimo za se!

Kako so židje varali svoj Talmud (sv. pismo).

V Petrograjski „Novoje Vremja“ pripoveduje neki popotnik zanimivo povest o judih, ki so goljufali svoje sv. pismo. V istem vozu se je vozilo tudi nekaj ušvih judov, kakor je sploh na vseh ruskih železnicah vse polno judov, ki širijo svoj česnov duh po celi Rusiji. Bila je ravno sobota. Ti krivonosni sopotniki pa so se med celo vožnjo gugali na svojih sedežih semtertja, da je bilo videti kakor bi se bili vozili na kaki ladiji. Ko po-

potnik vpraša sprevodnika, zakaj se ti ljudje gugajo, mu odgovori: „To so judje, kateri bi se po predpisih Talmuda ne smeli v soboto, ki je njih praznik, voziti po železnici, marveč samo na ladiji. Da goljufajo svoj Talmud, ima vsaki jud pod seboj steklenico z vodo, na kateri se guglje kakor bi se vozil na ladiji.“ — Tako judje vedno goljufajo in ako goljufajo svoje sveto pismo, je li čudo, ako vedno goljufajo ljudi?

Smešničar.

* **Žrtva dvoboja.** A: „Zaradi dvoboja je prišlo že mnogo zla.“ — B: „To jaz najbolje vem, prvi mož moje žene je padel v dvoboju.“

Raznoterosti.

Najmlajši general naše armade. Šele pred kratkim za brigadirja imenovani polkovnik, nadvojvoda Ferdinand Karol, povišan je sedaj v generalnega majorja. Star je šele 33 let, je torej najmlajši general avstro-ogrške armade.

Prednost Avstrije. V Trstu zgrajena avstrijska ladija z imenom „Habsburg“ je najhitrejša vojna ladija celega sveta. Častno za Avstrijo!

Žena, ki je doživela četrty rod. V Semnicu je umrla nedavno 92 let stara Ivana Gündl, ki je zapustila poleg številnih vnukov in pravnukov tudi tri potomce četrtega rodu. Nekaj redkega!

Poljske miši so napravile v budjeviškem okraju na Češkem velikansko škodo, katero cenijo na pol milijona kron; polja in travniki so uničeni, ozimna setev je ukončana.

Volilci! Udeležite se volitve do zadnjega moža!

volilnega zapisnika. Na ta način je našim nasprotnikom mogoče izvedeti, koga je kdo volil. Ako volilni listek ni čist, zahtevajte od župana drugi, nov listek. K temu imate postavno pravico!

Slovensko so se naučili.

Strašno smo se začudili, da znajo gospodje na celovškem rotovžu, in sicer še precej dobro, slovensko. Kakor znano, so za četrto ali splošno kurijo postavili za kandidata celovškega podžupana dr. Gustava pl. Metnitza, in tega priporoča „Veliko velilcev naprednjakov“ v slovenskem okolici. Pravijo, da „v mnogih shodih se je pogovorilo, (!) tega gospoda priporočati za kandidata“. Čudom izvemo, da je kmetsko ljudstvo, če bi smeli verjeti temu oklicu, v tega moža kar zatelebano. No, Slovenci gotovo niso za njega, ker je že premnogokrat v deželni zboru in pri svojih očitnih nastopih pokazal, da Slovencev ne mara. Če toraj v oklicu pišejo: da so „vsi mirnomisleči volilci naprednjaki za Metnitza“, potem med temi mirnomislečimi ljudmi Slovencev gotovo ni iskati. Iz oklica izvemo nadalje tudi zanimivo novico, da se voli naravnost in „sicer z volilnimi listki skrivajno“. Ne vemo, ali se morajo Metnitz-evi volilci res skrivati in po skritih potih hoditi k volitvi, ali kako „skrivajno“ volijo. Za nas pa ima slovenski oklic v drugem oziru veliko važnost. Nemško-nacionalna gospôda je s tem svojim slovenskim oklicem vendar enkrat jasno pripoznala, kar tolikokrat taji, da so namreč na Koroškem še Slovenci in da je slovenščina neobhodno potrebna. Širokoustna gospôda je s tem slovenskim oklicem prav za prav pošteno lopnila sama sebe po zobeh. Plemeniti Metnitz sam je kot celovski podžupan že toliko in tolikokrat prisegel na pristno nemštvo; kako velik joj in krik nastane v vsenemškem taboru pri vsaki nedolžni slovenski vlogi; vsak majhen slovenski napis vpliva na njihove oči ravno tako kakor rdeča ruta na gotove živali — a zdaj pride sam celovski nemški podžupan s slovenskim oklicem k tako zaničevanim „manj vrednim“ Slovincem beračit glasov! Res, svet se še suče!

Ko se je g. mestni dekan Angerer obrnil v slovenskem oklicu do Slovencev, naj donšajo k popravi mestne farne cerkve, — kak vrišč je nastal takrat po nemških listih in kako surovo je občinski odbornik Kolmayr celo v mestnem odboru napadel g. dekana! Gospodine Kolmayr, hajd na noge; navzemite se pristno nemškega duha, in pokličite pred svoj sodni stol g. podžupana, pl. Metnitza, ki je ravno tako hudo, da, še hujše „oskrnil“ čast — „nemškega“ Celovca. „Furor teutonicus“, ki Vas je navdajal tedaj, se v tem kratkem času menda vendar še ni razprhlil.

Dobro si bomo zapomnili ta slučaj in o pravem, primernem času opozorili našo mogočno nemško gospôdo na njega.

Janez Edlmann kot kandidat.

Oglasil se je z vabili na „drage (!) kmete“ tudi libeliški „Štajerčevce“ — Jan. Edlmann, „tudi“ kmet, a bolj trgovec zlasti s smodnikom, v Libeličah. Pravi, da je kandidatura prevzel po naročilu in želji „tukajšnjih“ kmetov, res pa je, da shoda, o katerem so pisali nemški časniki in „Štajer“ in na katerem bi se bil postavil za kandidata, **sploh bilo ni**. Potem se začne g. Edlmann prav obširno samega sebe hvaliti; mi pa vemo, da lastna hvala vselej smrdi.

Edlmann pravi: „Jaz sem dober katoličan, nikdar pa nisem bil nasprotnik duhovnikov itd.“ Resnica pa je, da Edlmann celo leto ne vidi cerkve od znotraj in da daje duhovnikom prav „lepa“ imena.

G. Edlmann natreza vsem tistim, ki mu bodo hoteli verjeti, najdebelejšo raco, katero smo sploh kedaj videli, namreč „da so dosedaj imeli večino v deželni zboru sami klerikanci“. Ne vemo, ali je sedanji volilni boj že tako hudo vplival na možgane libeliškega kandidata, ali pa je mož sploh ves čas spal, da ni vedel, kdo je dozdaj izključno gospodaril v deželni zboru. Ali ima mož naše kmete res za tako neumne, da bi mu kaj takega verjeli? In tak človek, ki niti ne ve, kdo v deželi gospodari, ponuja se slovenskim kmetom za kandidata.

G. Edlmann prav čedno piše tudi to-le: „Ako me „Mir“ umiva z gnojnico, ne verjamite mu, ker papir je vsega voljen.“ Da je papir res vsega voljen, to nam najbolj kaže Edlmannov oklic; papir bi sicer moral sramote njegovih besedi postati rudeč. Mi se ne spominjamo, da bi „Mir“ imel navado, koga z gnojnico umivati, to pa vemo, da bi pri g. Edlmannu tudi najhujši lug in umivanje čisto nič ne pomagalo, zakaj „zamorec ostane zamorec, umivaj ga, kolikor ti je drago“.

Na daljše njegove čenče kratko malo odgovorimo, da Edlmann ne sme biti naš poslanec, in to bodo slovenski volilci okrajev Pliberk-Zelezna Kaplja dosegli s tem, da kakor en mož volijo

vrlega gosp. Franceta Grafenauerja za svojega poslanca!

Dopisi.

Celovška okolica. (Kje pa smo?) Na naše pritožbe, da naj tiskovine na poštah ne bodo samo nemške, dosegli smo res, da so postale, dvojezične. Pa ne prenašajo! Ne mislite, da so nemško-slovenske, ampak — nemško-češke, posebno brzjavke. Pričakujemo od pristojnih oblasti, od c. kr. trgovinskega ministerstva, da našim postajnim uradom dá našim krajem primernih tiskovin. Ne svetoval bi ministru, da bi kdo naših „hajlovcev“ dobil brzjavko na nemško-češkem papirju. S—

Spodnji Dravograd. (Šimen Mikeln.) Kakor smo že poročali, umrl je dné 24. oktobra blagi g. kaplan Šimen Mikeln. Zadnja njegova želja, katero je izražal vsem, kateri so ga obiskali v bolnišnici pri usmiljenih bratih v Gradcu, je bila, da bi počival v domači slovenski zemlji. In res, želja njegova se je spolnila. Truplo pokojnikovo prepeljali so v pondeljek dné 27. oktobra v Spodnji Dravograd. Napovedana bila je sicer osma ura, a truplo pripeljalo se je še-le z vlakom ob 11. uri. Od blizu in daleč prišlo je ljudstvo, prišli so njegovi znanci in prijatelji — našli smo 25 duhovnov — da spremijo nepozabnega Šimna k zadnjemu počitku. Mrtvaška opravila vršila so se v prostnjski cerkvi v Spodnjem Dravogradu in v župnijski cerkvi v Črnečah. Pontifikalni rekvjem za pokojnika daroval je ob azistenci č. g. Ivana Smoleja, kanonika iz Gosposvete, in gosp. dr. Jankota Arnejca, mestnega kaplana iz Beljaka, milost. gosp. prošt Florijan Izop. Sprevod vršil se je ob ogromni udeležbi ljudstva ob 11. uri proti Črnečam, kjer je za pokoj rajnega še daroval sv. mašo zadušnico ob azistenci g. prošta in provizorja g. Dobrovc g. kanonik Smolej. Nato stopil je na prižnico mil. g. prošt in začel s besedami: „Pobran je bil, da ni hudobija njegovega uma popačila, da ni hinavščina njegove duše preslepila“, slikal pokojnikovo življenje. Rodil se je 26. oktobra 1876 pri Sv. Križu črneške župnije, obiskoval gimnazijo v Št. Pavlu in Celovcu in se posvetil duhovskemu stanu, v katerem je deloval kot kaplan v Vetrinju, Šmihelu in naposled v Pliberku. Ljudstvo izgubilo je z njim vnetega duhovna, največje njegovo veselje bila je: šola, spovednica in prižnica; odkritosrčnost bila je glavna poteza njegovega značaja. S svojo prijaznostjo in ljubeznivostjo moral se je vsakomur prikupiti. Bil je vsakomur prijatelj, pomagal rad vsakemu s svetom in delom, zato pa tudi smemo upati, da je svoj god 28. oktobra že praznoval pri svojem patronu v nebesih. Njegovi tovariši-sošolci zapeli so mu še nagrobnico „Nad zvezdami!“ O pač, upajmo: Le križ nam sveti govori, da zopet vidimo se nad „zvezdami“. Vsemogočni Bog plačaj pokojnikov trud, posebno pa naj dá tolažbe potrtem starišem in sestram, ki so v njem zgubili oporo za svoje stare dni. Vsem dobrotnikom pa, ki so omogočili, da se je spolnila želja pokojnikova, bodi s tem izrečena javna zahvala. S—

Spodnji Dravograd. (Nemška surovost.) Pondeljek, 27. oktobra, kakor znano vršil se je pogreb pokojnega g. Mikeln. V neki gostilni zbrani so bili vrli Šmihelčani, Globaščani, Bistričani in drugi. V sobi je bil tudi posestnik Stoggart iz Rabensteina, ki je navzoče počastil s temi le besedami: „Zotteln, Faloten, Gauner, die Religion ist eine Sch... ei, der Pfaff mit der Mitra geht hinein und segnet das Sch... loch ein.“ (= Coteljni, falotje, potepi, vera je d... ja, far z mitro gre notri in to ... luknjo blagoslovi.) Kaj ne, lepo omikano? Zato pa Slovenci! Dan poprej otvoril se je tam Národní dom, proč od tujcev in: Svoji k svojim!

Iz spodnjih krajev. (Naši učitelji.) „Mir“ ovim bralcem bo znano iz govora g. deželnega poslanca Grafenauer-ja, katerega smo prinesli v zadnji številki, kako je deželni šolski nadzornik hvalil pri zadnjem deželnozborskem zasedanju na vse pretege vernost in lepo obnašanje učiteljev v cerkvi. Ni vse zlato, kar se sveti. Pri nas imamo učitelja — ime za danes še zamolčimo — ki hodi vsako nedeljo zjutraj k maši, pa ne v cerkev, ampak prednjo in po pokopališču pobaja in se z ljudmi razgovarja ter jim tako daje pohujšanje. G. Palla: Ali je to tudi verno in lepo obnašanje?

Z dežele. (Od volilne agitacije.) Ko sem prašal pred kratkem nekega volilnega moža: „Kaj ne, vi bodete volili s Slovenci?“ mi je ta odgovoril: „Seveda, saj sem Slovenec“, kar se oglasi hitro drugi: „Jaz bi pa že z Nemci“ volil; če bi volil Slovence, potem bi bile naše šole čisto slovenske; slovensko tako že od doma znam, z nemščino pa povsod naprej pridem.“ Torej tako napačno in krivo mislijo mnogi! Ali niso bili vedno naši slovenski poslanci za to, da se v šolah uči tudi nemški jezik, toda le na podlagi materinega jezika? O potrebi nemškega jezika je pač pri nas ob mejah

vsak prepričan. Razume se, da sem dotičnika dobro poučil, da mi je moral konečno pritrditi. Ta vzgled nam, rojaki, pač naravnost nalaga dolžnost, da se ne bojimo nobenega truda in nevedne ter zapeljane sobrate pri vsaki priliki poučujemo. Če imajo ljudje tako krive nazore, ni čuda, da volijo z nasprotniki.

Djekše. (Častni občan.) Dnó 23. oktobra izročil je naš župan g. Miha Ladinik v spremstvu dveh občinskih odborikov deželnemu predsedniku, prebl. g. Otonu vitezu pl. Fraydenegg in Monzello, krasno izdelano diplomo, s katero ga je občina v zahvalo za pomoč, katera se je izkazala Djekšam, imenovala častnim občanom.

Slovenski Šmihel. (Naši nasprotniki.) Povodom bližajočih se deželnozborskih volitev je bilo pri nas nujno potrebno sklicati volilni shod, da bi se ljudje poučili o novih volitvah in volilni dolžnosti. Prosili smo za prostore tukajšnjega gostilničarja, a ta nam jih ni prepustil, češ: „Jaz sem obrtnik, se ne smem zameriti nobeni stranki; ko me je A. Wieser, poštar v Škofjem dvoru, nagovarjal, da bi bil smel pri meni sklicati pred kratkim „bauernbundarski“ shod, sem mu tudi iz istega vzroka odklonil prošnjo; moja vsakdanja gosta sta gg. učitelja, njima se tudi ne smem zameriti.“ Ne razumimo, zakaj bi bil g. gostilničar tako bojazljiv! Da je odklonil prošnjo „bauernbundarjem“, je popolnoma prav storil, a da se boji Nemcev, ki jih v celi fari ni, tega ne razumemo. Na šmihelsko nedeljo se obhaja pri njem takooimenovani „semenj“; takrat je bil on, ki je prosil tujega duhovnika, da ste bili tu dve sv. maši, da bi prišlo več ljudi skupaj, a ne cerkvena ključarja, ki sta v prvi vrsti poklicana v cerkvenih zadevah. Privoščimo mu kot obrtniku dobiček; toda če odpira svoje prostore plesalcem, zakaj bi jih tudi ne prepustil za posvetovanje pametnim možem! Zraven smo pa tudi zvedeli predrznost nasprotnikov. Torej v popolnoma slovenskem Šmihelu je hotel poštar Wieser prirediti shod. Naj bi kakšen Slovenec kaj takega poskusil v kakem nemškem kraju! Da se nasprotniki toliko upajo, je pač le samo zategadelj mogoče, ker dobro poznajo našo zaspanost in neodločnost. Kaj takega je le pri Slovincih mogoče. To je torej tisti Wieser, ki je tako nesramno govoril o naših prekrasnih Mohorjevih bukvah, katere Slovenci tako radi prebiramo; tisti Wieser, ki tako malo zna slovenski, da zapiše v svoj poštni pravilnik namesto „dekanijski urad“ — „dekanizki“; tisti Wieser, ki sedaj kandidira v kmetskih občinah Celovce-Borovlje; kako torej on more zastopati v deželni zboru pretežno večino Slovencev, ker jih tako sovraži! Slovenci, idite vsi na volišče in oddajte svoje glasove možu, ki enako ljubi Slovence in poštene nemške katoličane, zaslužnemu možu g. Janezu Ure. Prijatelj — a ne sovražnik more skrbeti za naš blagor.

Jezerško. (Naše planine.) Češko kočjo je obiskalo letos do dné 14. septembra 314 turistov (lani 252); med njimi je bilo 218 Čehov, 77 Slovencev, 28 Nemcev in 1 Anglež. Število Slovencev je pač mnogo premajhno! Češka podružnica je zgradila letos pot na Vernikov Grintavec in pa novo pot z Jezerskega skozi Zgornjo Kočno k Češki koči, razen tega od Češke kočje stezo na Mala Vrata. Končno je pričela graditi pot od Turskega žleba v Mrzli dol, s katero se skrajša pot za celo uro, ne da bi hodil kaj nižje.

Radiše. (Občinske doklade) znašajo pri nas 70 odstotkov, od katerih se sme 26 % za pokritje stroškov za uboge in 20 % za popraviljanje cest plačati z roboto; za šolske potrebe pa znašajo po 12 % za vasi Radiše in Golšovo, 2 % za Medgorje in 24 % za Žrelec.

Žihpolje. (Nov poštni urad.) S 1. novembrom t. l. pričel je pri nas uradovati novoustanovljeni poštni urad. Delovanje obsega pisemsko in prevožno pošto, kakor tudi c. kr. pošno hranilnico. Zvezo ima dvakratno s Celovcem in s Podgoro.

Gospa sveta. (Volilni shod) vršil se je v Ratzendorfu. Predsedoval je nadučitelj Ruckgaber, priporočala sta se za kandidata 3. kurije znana Kiršner iz Žihpolj in Wieser iz Škofjega Dvorca, za 4. kurijo pa dr. Metnic. Navzoči katoliški možje so proti tem kandidatom odločno ugovarjali in izjavili, da bodo volili katoliške može, ne pa od nemško-nacionalcev postavljene doktorje.

Gozdanje. (Na Turje!) Le nekaterim bo znan kraj: Turje nad Gozdanjami. Kdor si je pa Turje enkrat ogledal, se bo gotovo z veseljem in zadovoljnostjo spominjal kraja, kjer je videl tako lepe konje. Konje, žrebce, velike žrebetne kobile, in kaj lepe žrebete imajo tudi. Turje — kakih 700 orolov sveta, so lastnina državne žrebarije v Osojah. Kraj leži 930 metrov visoko, ima cerkvico, osojansko podružnico, gradič, ter velikanski konjski hlev. Krog in krog se razprostirajo travniki, blato in paše ter obširno polje, ki je vse obsejano z ovsom. Gospodarstvo vodi stražmojster s svojimi vojaki. Konj imajo tam kakih 60, žrebetnih kobil deset. Enoletnih žrebet, — skoro sami celaki — pa nad 30.

Ne kažite glasovnic nasprotnikom!

Št. Jakob v Rožu. (Posojilnica.) Naša posojilnica je imela dne 28. septembra svoj občni zbor, na katerem se je poročalo o delovanju v minulem 30. upravnem letu. Z naznanilom, da je zbor pravilno sklepčen, začne predsednik zborovanje ob 1/4. uri. Tajnik poroča o raznih, zavsem neopravičenih napadih na posojilnico, kakor da bi posojilnični odbor, v prvi vrsti pa njen predsednik in tajnik, zapravljal posojilnično matico, ter vsa taka sumničenja odločno zavrne z besedami: pogledajte samo te letne račune, katere že tri leta sestavlja gospod revizor „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, in videli bode, da matica ne pojema, marveč rase. Blagajnik pojasni letni račun. O primeroma majhnem čistem dobičku, pravi, da pride odtod, ker se je za popravilo hiše tudi letos morala izdati precej velika svota. Računskemu sklepu povzamemo, da je bilo 259.830 K. 19 vin. denarnega prometa. Posebna rezerva iznaša 15.499 K., splošna 13.488 K. Novih hranilnih knjižic je posojilnica izdala 51, uničila pa 94; še veljavnih knjižic je 1338 za 376.297 K 38 vin. in je povprečna vloga 281 K 23 vin. Med letom je pristopilo 16 zadruženikov s 16 deleži, izstopilo je 114 zadruženikom z 114 deleži, ostalo je 938 zadruženikov z 938 deleži. Dolžnikov je 938, ki dolgujejo skupaj 370.921 K 13. vin. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, katera je zadnjo revizijo izvršila pri sestavljanju računskega zaključka meseca septembra 1902. Čisti dobiček v znesku 1019 K. se je razdelil tako-le: 1. Št. Jakobskej požarni brambi 100 K. 2. Krajnemu šolskemu svetu Št. Jakobskemu za šolo 100 K. 3. Družbi sv. Cirila in Metoda 100 K. 4. Učiteljskemu Domu 100 K. 5. Za božičnico v „Narodni šoli“ 50 K. 6. Podpora dvema dekletoma v internat v „Narodni šoli“ 160 K. 7. Pečniškej cerkvi za orglje 50 K. 8. Podpora dvema žirantom, ki sta morala dolg plačati za dolžnika, 116 K. 9. Pogorelcem v Dravljah 243 K 94 vin. — Volitev odbornikov: Za dveletno dōbo je bil vnovič izvoljen stari odbor; le mesto izstoplega Jak. Serajnika je bil izvoljen Fr. Jurič p. d. Auer v Podgorji, in mesto umrlega Mat. Štikerja za namestnika Fr. Majer p. d. Ibovnik na Bistrici. Računsko pregledovalca ostaneta prejšnja: čč. gg. Janez Drunecki, župnik v Podgorji, in Dragotin Hüttner, župnik v Rožku.

Področica. (Roparski napad.) Dne 19. oktobra napadlo je tukajšnjega železniškega delavca Aleksandra Reša tik njegovega stanovanja pri Ravterju kakih šest neznanih fantov in so ga z volovsko žilo pošteno pretepli. Ko je prišel zopet k zavesti, zapazil je, da so mu vzeli klobuk in uro z verižico v vrednosti 27 kron. Žandarmerija je zločince zasledovala in jih tudi našla: železniška delavca Tomaža Ureškovića in Janeza Pavlovića. Tajila sta sicer, a ker nista mogla dokazati, kje bi se bila ravno ta čas mudila in ker se je bilo bati, da se mej tem s svojimi pomočniki spregovorijo in tako preiskavo skoro onemogočijo, jih je žandarmerija oklenila in izročila sodišču v Rožku.

Šmartin pri Beljaku. (Samomor.) Dne 24. oktobra našli so v Pahlerjevem ribnjaku nad Židovsko vasjo, občina Št. Martin, vtopljenca Lorenca Košeja iz Gozdanj. Trpel je že dalj časa na neozdravljivi bolezni in se mnogokrat izrazil, da se bode umoril. Zapustil je ženo s 4 neodrslimi otroci v največji revščini.

Brdo na Zili. (Probujeji fanti.) Naša župnija in občina je zadnja na zapadni slovensko-nemški meji. Ločena je od Nemcev samo po navadni vozni poti. To razmerje obstoji že od časa, ko je spadala naša občina pod last in oblast grajščine Kuenburg, najmanj že od leta 1424. Tako naravnih, za ponemčevanje našega naroda ročnih mej, je na Koroškem malo, rekel bi skoraj: nikjer. Po tem, in po smeri in mišljenju današnjega časa in današnjih razmer bi se dalo z gotovostjo sklepati, da v naši občini kar mrgoli nemškutarjev ali slovenskih grobokopov. A, le počasi! Bogu hvala, da ni še tako hudo! Imamo že ljuliko med pšenico, imamo Sauluse med nami — a malo jih je in poznamo jih! Vemo, da imajo „kurjo slepoto“. Večji pa ko je pritisk, tem odločnejši je odpor. Zaničevanje Slovencev je zibel probujenja! Med našo mladino, posebno med našimi fanti, se vkljub vsemu nemškutarskemu malikovanju zbuja zavest in ponos, da so — Slovenci. Nemški jezik pa ti kmetski sinovi veliko boljše govoré, kot naš deželni šolski nadzornik slovenski. — Sprožila se je že misel, da naj pride zopet do veljave stara, imenitna lepa, od vseh zgodovinskih pisateljev — tudi od našega rajnega, nepozabljivega carevića Rudolfa — z lepimi besedami označena „Ziljska noša“. To je zdrava misel, kajti „ziljska“ obleka prileže se Ziljanu in Ziljanki kakor jedno oko drugemu. Upam, da se ta domorodna misel kmalu uresniči; pri ženskih je še — žalibože le deloma v navadi; saj starodavne šege in navade malokdo tako spoštuje in se jih drži kakor Ziljan. Ziljani so tudi pri vsi, njim, rekel bi, prirojeni varčnosti — radi veseli. Pojejo in plešejo kar grlo in noge dajo;

kajti tudi to je njih „národna šega“. Največ národnih šeg pa se gotovo izvršuje pri ženitovanju. Vseh opisal ne bom. Jedna teh šeg pa se imenuje „zapejnanje“ — to je jako stara, šaljiva, umestna, a včasih precej draga šega, kjer mora ženin svojo zaročenko odkupiti vasmim fantom neveste. To je včasih prepir pred „šrango“! Odkup ali „petice“ so se dosihmal navadno pri kakem plesu zapile in zapele; a bile so tudi večkrat povod prepiru in nesložnosti med moško mladino, kar gotovo ni prav. V tem oziru začel se je svet sukati drugače, boljše — posnemanja vredno. Fanti iz vasij M. in M. odločili so se, dati vso pri „zapejnanju“ sprejeto svoto v prid naši národni šoli v Velikovecu, in svoj sklep tudi izvršili. Taki slučajji so povsod na Koroškem mogoči, kjer mladina národno čuti in dela. Naj bojo ti naši vrli mladeniči drugim v spodbujanje in posnemo! Priložnost za delovanje v prosep našega národa, se najde povsod in vsigdar — dokler naše verno srce za naš narod bije! Živeli naši fanti! —

Brdo na Zili. (Volitve.) Novi „Mesija“ ziljske doline, profesor Waldner iz Inomosta, plazil je po slovenskih občinah ziljske doline: Blače, Gorice in Brda (Št. Štefanske občine ni obiskal; se je boji?) ter se ponujal in priporočal kot nov kandidat. On sam pravi, da je moder in da hoče imeti Zilo uravnano do „Postranskega mostu“. — Ali naj od tam mi na lastne stroške uravnajmo naš bič? Že prej se je uravnavala Zila „zgoraj“, dokler je bilo kaj denarja, mi pa smo plačevali in imamo zdaj potepljen grunt; a še se najdejo ljudje, ki priporočajo izvolitev g. Waldnerja! Naši kmetje pa imajo na vsaki roki pet prstov. Če obljubi g. Waldner ozdraviti samo dva, bo jih še osem bolnih ostalo. Slepemu se lahko kažejo barve. Upamo pa, da se bo večina volilcev v slovenskih občinah brigala za g. Waldnerja toliko, kot se briga sama — Zila. Volilni oklic g. Waldnerja podpisal je tudi naš župan. Je pač tudi moder! G. Waldner poprašuje v prvi vrsti: je učitelj doma!? Več ni treba!

Slovenji Gradec. (Shod.) Krajni šolski svet „Šole okolica Slovenjigradec“ in starotrško kmetijsko bralno društvo priredita dne 9. novembra t. l. v prostorih kmetijske zadruge (poprej Günter-jeva gostilna) v Slovenjgradu skupno veselico z gledališko predstavo „Sanje“, s tombolo in tamburanjem. Začetek ob 4. uri popoldne. Čisti dohodek se bode porabil za ubogo šolsko mladino. K obilni udeležbi vabimo svoje sosede, koroške Slovence.

Novičar.

Na Koroškem.

Duhovske zadeve. Č. g. Jos. Sedlaček, župnik v Steinbühl, je postal župnik v Selčah. — Družba vednega češčenja v Celovcu nazonanja, da se vrši mesečna družbena pobožnost od slej vsak prvi petek v mesecu v cerkvi sv. Duha. Ob 6. uri zjutraj je sv. maša, ob 6. uri zvečer pa pridiga, litanije in blagoslov.

Osebné novice. Prestavljeni so gg. učitelji: Fr. Rainer iz Grebinja na meščansko šolo v Velikovec; Janez Dimnik iz Možice za nadučitelja v Ovbri; gđ. Frid. Prokop iz Št. Pavla na meščansko šolo v Velikovec; Jos. Oberlercher iz Grebinja v Ravno; Lovro Horvat iz Gorij v Čače; Jan. Grobelnik iz Kazaz v Glinje; Jan. Leist iz Prevalj v Graničal; Jos. Ahac iz Domačal v Škofiče; Gust. Wagner iz Dholice v Železno Kaplo; Ant. Koller iz Železne Kaple v Dole. — Nastavljeni so za podučitelje, oziroma učiteljice: Avg. Bürger v Ledenicah; Jan. Esih v Otmanjah; Lud. Gusnig v Pokrčah; Pet. Peball v Vetrinju; Jos. Sbašnig v Škofičah; Rezika Kubelka v Št. Jakobu v Rožu; Neža Sluga v Malošah; Ivana Vidmar na Lešah; Fil. Moll na Dholici; Dav. Moser v Grebinju; W. Riedl v Domačalah; Reg. Šašl v Borovljah; Jan. Zeichen v Št. Pavlu ob Zili. — V Celovcu je umrl po dolgi bolezni dolgoletni poslanec in odbornik, g. Gustav Hock, star 66 let. Nekaj časa je bil tudi državni poslanec. Bil je strasten nasprotnik Slovencev. — Za živinozdravnika v Železni Kapli je imenovan g. G. Zavadilnik z Dunaja.

Drobiž. Petrazredno ljudsko šolo v Beljaku so razširili v šestrazredno. — Otroški vrtec otvorijo č. ss. uršulinke v Celovcu. — Razpisano je mesto učitelja v Kazazah do dne 30. novembra. Prosilec mora znati slovensko. — Na šoli na Brdi je razpisano mesto učiteljice do dne 14. novembra. — Slovesna zaprisega vojakov-novincev tukajšnjih vojaških oddelkov vršila se je 1. novembra ob 8. uri zjutraj na dvorišču vojašnice pod Križno goro. — Na šoli v Št. Jakobu v Rožu se je ustanovilo 6. učiteljsko mesto. — Poštno oddajalnice so dobili od 1. novembra v Slovenjem Šmihelu. V zvezi je s pošto v Škofjem dvoru.

Visoki Obir bil je tudi letos dobro obiskan. Lani bilo je 370 hribolazcev na njem, mej tem 72 žensk; letos zlezlo je na njega do 19. oktobra

365 oseb, med temi 69 žensk. Da je število manjše, kakor lani, bo vzrok slabo vreme majnika in junija. Kakor ostala leta, je pa tudi letos še upanje, da se število pomnoži, zakaj leta 1901. šli so hribolazci na Visoki Obir še meseca decembra, in prvi, ki je bil letos na njem, podpisal se je v knjigi za tujce 5. januarja t. l.

Po slovenskih deželah.

Slovenska kuharica ali navod, ukusno kuhati navadna in imenitna jedila, je ravno kar izšla v katoliški bukvarni v Ljubljani. Peti pomnoženi natis. Cena nevezanemu iztisu 3 K, vezanemu 3'60 K, po pošti 20 vin. več. Ta knjiga obsega celo vrsto navodil za najfinejša in najpriprostejša jedila. Ker je knjiga res temeljita in obsežna ter potrebna vsem gospodinjam različnih stanov, jo toplo priporočamo.

Vseslovensko razstavo v Petrogradu priredé Rusi l. 1904. „Ruski kružok“ v Ljubljani je sklenil, da prevzame vsa posredovanja med Rusijo in slovenskimi društvi ter posameznimi podjetniki, ki se želé razstave udeležiti.

Križem sveta.

Deželnozbornske volitve. Hud boj bijejo zdaj v raznih deželah krščanski možje pri deželnozbornskih volitvah zoper združene nasprotnike krščanstva. Na Moravskem je češka katoliško-národna stranka pod vodstvom nam Slovencev dobroznanih prvoboriteljev dr. Stojana in dr. Hrubana ohranila vse mandate, priborila en mandat in vplivala na več krajih, da je prišlo vsaj do nekakih kompromisnih mandatov, ki niso popolnoma orodje v rokah nasprotnikov. — Na Gorenje-avstrijskem je vrlo organizirana katoliška stranka prodrila popolnoma v kmetski skupini in si priborila vseh devetnajst mandatov. — Posebno hud boj je vladal na Nižje-avstrijskem. Tu je nasprotnik zbral vse svoje sile. Liberalci, nemški nacionalci, socialni demokratje, sploh vsi, ki sovražijo krščanstvo, so pozabili na vse strankarske razlike in so združeni planili v boj. Neštevilni shodi so se vršili med volilno borbo že cele tedne. Bila je odločilna bitka, pri kateri so vse stranke poslale v boj vse svoje sile. Z napeto pozornostjo so bile te dni uprte oči cele Avstrije na to deželo, katera kot središče države naravno vleče nase zanimanje. Izid volilne bitke je bil sijajen: Krščanski socialci so od 21 mandatov dobili že pri prvi volitvi 20. V 21. okraju so prišli v ožjo volitev in tudi tu je prodrli krščansko-socialni kandidat. Liberalni časniki so prej dan na dan prokovali, da bodo krščanski socialisti pri tej volitvi podlegli, da hira moč dr. Luegerjeva, — ljudstvo pa jim je dalo tak odgovor! Oddanih je bilo 46.000 glasov, in od teh so jih krščanski socialisti dobili nad 30.000! Pač lepa zmaga!

Dvojna mera. Dunajski uradni list javlja, da je od deželnega zbora štajerskega sklenjeni načrt zakona, s katerim se ustanovi v Celju nemška dekliška meščanska šola, potrjen. Nemcem vse, Slovencev pa nič. Kako se morajo bojevati za slovensko gimnazijo na Štajerskem, kako se moramo na Koroškem bojevati, da bi nam privolili slovenske šole — a zastonj!

Državni zbor. Pred kratkem se je zopet sešel državni zbor na Dunaju. Vsled žalostnih izkušenj, katere smo doživeli z našim parlamentom v zadnjih letih, in sodeč po sedanjem političnem položaju, ne moremo imeti veliko upanja v delavnost državnega zbora. Češko-nemška sprava in rešitev nagodbe z Ogersko so takorekoč tiste peči, na katerih je obtičala avstrijska vladna ladija; različni ministri so jo že skušali spraviti zopet v tir, toda zastonj. Tudi sedanji ministerski predsednik pl. Körber se z veliko potrpežljivostjo že leto dnij trudi, da bi ustvaril zdrave razmere in ugladil pot mirnemu delovanju državnega zbora, a tudi njegov trud je brez trajnega uspeha. Ravno pred otvoritvijo državnega zbora je izročil zastopnikom strank nov načrt, na podlagi katerega naj bi se rešilo jezikovno vprašanje na Češkem in dosegla sprava med Čehi in Nemci. A Čehi so ta načrt zavrnil kot žaljiv za češki narod, kot zvit poskus, da bi se polagoma in na tihem vpeljal in uveljavil nemški jezik kot državni jezik, čemur se bodo Čehi kakor tudi Slovani vedno upirali. Čehi so tudi zapretili vladi v državnem zboru z obstrukcijo. Ni tedaj upanja — žalibog — na mirno delovanje državnega zbora. Koliko koristnih predlog in potrebnih zakonskih preosnov v korist ljudstva, zlasti kmetskega in delavskega stanú, bo ostalo nerešenih na papirju. Vsled nezdravih parlamentarnih razmer hira in propada Avstrija na znotraj, na zunaj pa vsled tega izgublja čast, spoštovanje in veljavo. Resno misleči domoljubi se pečajo z vprašanjem: Kaj bo z Avstrijo, kaj jo bo rešilo iz sedanjih nezdravih razmer, kaj jo bo preporodilo? In vsi treznejši politiki odgovarjajo na to vprašanje, da je za Avstrijo le eno zdravilo, namreč nov volilni red na podlagi občne, direktne in tajne volilne pravice. Na tej podlagi bo prišlo ljudstvo do besede in bo vo-

Pazite, da bo na glasovnici zapisan slovenski kandidat!

lilo v državni zbor prave ljudske zastopnike, kateri se bodo v jezikovnem vprašanju gotovo in preje sporazumeli, kakor nekatere stranke sedanega parlamenta, katere nikakor ne zastopajo pravega ljudskega mišljenja in prave ljudske volje. In do novega volilnega reda bo tudi prišlo, kajti ljudstva, katera vedno bolj trpé vsled zastarelih postav in nedelavnosti državnega zbora, bodo vedno glasneje zahtevala kruha, vedno odločneje zahtevala rešitve: volilne preosnove. Dal Bog, da bi opravičeni ljudski glas našel v višjih krogih odprta ušesa in dobro voljo!

Na Balkanu imamo pričakovati resnih dogodkov. Že večkrat je bilo slišati o žalostni usodi in opravičeni nezadovoljnosti onih krščanskih narodov na Balkanu, kateri še danes ječe pod težkim turškim jarmom. Nezaslišano je, kar so v zadnjem času počenjali turški Arnavti med krščanskim prebivalstvom: ropali so, zažigali hiše, pobijali ljudi, in turška vlada ni ničesar storila v obrambo kristijanov. Pri takih razmerah se ni čuditi, da se je že itak nezadovoljno ljudstvo vzdignilo, da se samo brani. In res je v Macedoniji ustaja že proglašena. Vodja vstaje, kmet Jankov, je izdal oklic, v katerem pravi: „Čas maščevanja je prišel! Vsak bolgarski domoljub mora dvigniti orožje zoper sultanove vojake.“ Položaj je torej resen. Ako vele-vlasti, pred vsem Avstrija in Rusija, ne napravita reda in miru, pride lahko na Balkanu do čudnih zmešnjav, iz katerih bi utegnili nastati kaka večja vojska. Kakor se poroča iz Bolgarije, je že prišlo do resnih bojov med vstasi in turškimi vojaki. Po teh poročilih Turki postopajo zelo grozovito, podirajo in požigajo hiše in obglavljajo ljudi.

Slovenci, na volilen shod!

V nedeljo dne 9. novembra popoldne ob 1/2 3. uri

je volilen shod v Dobrlivasi,

na samostanskem hodniku ali dvorišču (v štiftu).

Govorili bodo:

Gosp. dr. Janko Brejc, odvetnik in deželni poslanec iz Ljubljane;
gosp. France Grafenauer;
gosp. Valentin Podgorc.

Na dnevnem redu je razgovor o volitvah za deželni zbor.

Slovenci, volilci! Gre se za Vaše najvažnejše pravice, zato pridite polnoštevilno!

Tržne cene.

V Celovcu, dné 30. oktobra 1902.

Ime blaga	na birne		na hektolitru		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenca . . .	10	8	12	60	— konj
rž . . .	8	73	10	91	— pitana vola
ječmen . . .	—	—	—	—	4 vprežne vole
oves . . .	4	69	5	86	— junce
turšica . . .	—	—	—	—	10 krav
pšeno . . .	13	60	17	—	— telica
fižol rdeč . .	—	—	—	—	44 pitanih svinj
krompir . . .	—	—	—	—	20 prascev
grah . . .	—	—	—	—	
ajda . . .	6	75	8	54	

Sladko seno je meterski cent po 5 K 40 v do 6 K
— v, kisló seno po 4 K 50 v do 6 K — v, slama po 3 K
— v do 3 K 70 v.

Promet je bil slab.

Loterijske številke od 31. oktobra 1902.

Linc 61 22 66 81 4
Trst 45 42 36 61 39

NAZNANILA.

Zahvala.

Za obilne dokaze iskrenega sočutja o pri-
liki bolezni in bridke izgube našega nepozab-
nega sina, odnosno brata, č. g.

Šimena Mikeln

izreka častiti duhovščini, blag. g. J. Pernath-u
in sploh vsem mnogobrojnim udeležnikom po-
greba najpristrénejšo zahvalo

žalujoča rodbina
Mikeln.

Zajamčeno pristno mašno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi priporoča je knezo-
škofjski ordinarijat ljubljanski v svojem listu leta
1898. za nakup zajamčeno pristnega **mašnega**
vina vč. duhovščini zato, ker je omenjeno društvo
gledé razpošiljanja mašnih vin pod strogim nadzor-
stvom župnika-dekana v Vipavi. — Razpošilja se
od 56 litrov naprej po 34 kron in više po stopinjah
kvalitete za 100 litrov loco kolodvor Postojna.
Rdeče namizno vino — kakor tudi večje mno-
žine — ceneje. — Na zahtevanje pošiljajo se vzorci,
Posoda se zaračuni po dobavni ceni ali se ista vrne
franko v šestih tednih. — Letošnji pridelek je iz-
boren in milejšega okusa, ker je napravljen po
novem francoskem načinu. Razpošiljal se bode v
prvi polovici novembra. — Rdeče, jako priljub-
ljeno namizno vino („cviček“) oddajalo se bode po
28 kron. — Belo, staro vino je še v zalogi. —
Naročbam čez 500 litrov dovoli se nekoliko popusta.

Kmetijska zadruga v Vipavi (Kranjsko).

Ako si hočete po ceni in dobro

**pravo švicar-
sko uro**

kupiti, obrnite se zanesljivo do

H. Suttner-ja, urarja v Kranju,

ker te ure so po celem svetu znane kot naj-
boljše. Zahtevajte najnovejši veliki cenik, ki
ima blizu 600 podob, katerega vam pošlje za-
stoj in poštne prosto.

Izborna zaloga zlatnine in srebrnine.

Salame

ogerske 1 gld. 70 kr., domače iz šunke 1 gld. 20 kr., do-
mače 1 gld., dunajske 80 kr., šunke brez kosti (Roll
schinken) 90 kr. in 1 gld. 10 kr., suho meso 70 kr., suho
slanino 70 kr., glavino brez kosti 40 kr. kilo, velike kranj-
ske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej
po povzetju, in sicer le dobro blago.

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Stanje hranilnih vlog:
16 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
nad 370.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje

po 4%

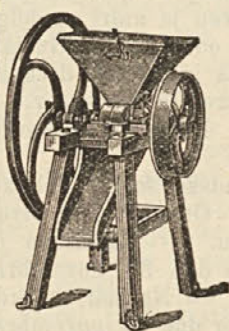
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vlo-
nih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljub-
ljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog
popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih
otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak
dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposoje-
nega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi
dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati
na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje, in sicer po 4 1/2% do 5%.

Stroji za prirejanje krme.

Rezalnica za rezanico in krmo, s patentovanimi podlogami za mažo; tečejo jako lahko in
prihrani se moči do okrog 40%; rezalnica za repo in krompir (repico); mlinci za rob-
kanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive kotlaste štedilne peči z
emajliranimi in neemajliranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje
živinske krme, repice, za mnoge gospodarske namene itd.; nadalje: robkalnice za koruzo,
čistilnice za žito, čistilne stroje trijerje, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo,
stoječe ali na kolesih, mlatilnice, gepeljne, železne pluge, valjarje, brane.

Najboljši sejalni stroji „AGRIKOLA“ brez preminjalnih koles za vsako seme,
za hribe in ravnino.

Samo-delujoče, patentovane škropilnice za uničenje grenkuljice, škodljivcev na sad-
nem drevju in peronosperne izdeluje in pošilja v najnovejši, priznani izvrstni sestavi

P.H. MAYFARTH in sođr.

Tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par,

Ustanovljena 1872. na Dunaju, II/1, Taborstrasse 71. 850 delavcev.

Odlikovana z čez 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Ilustrovani ceniki zastoj. — Zastopniki in prekupei se sprejmejo.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.